

Крив епископ, заведе
на Майна Божия

Трогелето през
сестрите Кармилитки
и изнесващи доломони
на 10.10.1998г.

Още не отшумели тържествата от 19 октомври 1997 година по случай провъзгласяването на света Тереза на Младенеца Исус за Църковен учител и в живота на Католическата църква и в ползрението на светоната преса и масмедии се появява друга дъщеря на ордена на Пресвета Богородица Кармилска.

Утре, 11 октомври 1998 година, Светейшият Римски първосвещеник ще провъзгласи за ходатайка и застъпница на Божия народ пред престола на Бсевъшний Бог кармилитката Тереза-Бенедикта на Светия Кръст, во мире Едит Щайн. На площад "Свети Петър" в Рим хиляди, дошли от цял свят, с бурни аплодисменти и нестихващи овации ще посрещнат тази радостна вест.

Ние, католиците в България, с мисъл и молитва ще се присъединим към многолюдното множество, за да благодарим на Триединния Бог, Отец Син и Свети Дух, който непрекъснато обогатява Светата католическа църква с нови и нови дарове.

Позволете ми да поздравя преподобните сестри от Светата кармилска обител "Свети Дух" с големия празник на техния орден. Този празник е на всички нас, почитателите на света Богородица Кармилска. Върху венеца, който краси Кармилския орден, утре ще блесне още един бисер, наречен СВЕТА ТЕРЕЗА-БЕНЕДИКТА НА СВЕТИЯ КРЪСТ. Ще отбележа, че провъзгласяването на блажената Тереза-Бенедикта за светица бе изпреварено с цяла година в България, тъй като в календарчето за 1997 година, издадено от Софийско-пловдивската епархия, на 9 август бе отбелязано, забележете, честването на СВЕТА ЕДИТ ЩАЙН. "*O felix culpa*" щастлива грешка!

Канонизацията на сестра Тереза-Бенедикта е поводът, който, ето вече трети ден, ни събира и ни предлага за тема на нашите беседи нейния живот в многостранните му аспекти. С тази проява ние се присъединяваме към всички желаещи в една или друга степен да се обогатят духовно чрез духовността на новата светица.

Едит Щайн, особено след 1962 г., когато е постановено началото на процеса за беатификацията ѝ, е обект на интересите, простете за този израз, обект на интересите на богослови, философи, историци, писатели, феминисти, поети. Не се наемам да ви представя пълния им списък. Бегло ще спомена само няколко ^(имена), за да не бъде голословен: кармилитките Рената на Свети Дух от манастира в Кьолн, Балтрауда Хербшрит от манастира в Тюбинген, отец Нота, Алоиз Хунтинг, Жан-Франсоа Тома, Хедвига Конрад-Мердиус. Някои от съчиненията на тези автори претърпяха няколко издания. Например биографичната книга на Балтрау-

да Хербошрит "Истинският образ на Едит Щайн" още през 1987 година се радваше на шестото си немско издание. Родната сестра на Едит Щайн д-р Ерна Биберщайн, признава, че тази биография е една от най-точните, що се отнася както до верното отразяване образа, така и до философското и духовно развитие на Едит Щайн. Авторката много силно подчертава изразената още през 1939 година готовност на Едит Щайн да приеме смъртта, която Бог ѝ отреди.

Безспорно, след 11 октомври 1998 година, заради биографията, съчиненията, преподавателски опит, обществена дейност, философията, духовния живот, Едит Щайн ще стане още по-привлекателна за богослови, философи, писатели, а света Тереза-Бенедикта на Светия Кръст ще стане още по-близка на Божия народ заради богатата си духовност.

Биографията на Едит Щайн е известна на всички ни, като за някои е известна дори в подробности. Позволете ми все пак да маркирам главните етапи, някои от които и съдбовни, етапи видими, удивителни.

Родена е на 12 октомври 1891 г. във Вроцлав, в еврейско семейство, вярно на Израила. Будна, интелигентна, ученолюбива, на двадесет годишна възраст обявява себе си за атеистка. Блестяща студентка в една епоха, когато жената вишистка е явление скандално, Едит е и блестяща и ценена преподавателка. И изведнъж, ето я на пътя за Дамаск, по който път преминаха и ще преминават мнозина. И точно на време! Защото не след дълго Бог ще си послужи с нея като проводник на своята любов и милосърдие към еврейския народ - жертва на нацистите. И в подходящия момент Едит Щайн ще се окаже подготвена за тази мисия. "Трябва да считаме себе си за инструмент и да приемем разума като нещо, с което не ние, а Бог си служи с него", пише тя. Свети Амвросий Медиолански бе писал: "Бог върши всичко в подходящо време и всичко, що върши не е извън времето, а точно в най-благоприятния момент и всичко се случва в удобно за мене време." В лицето на една скърбяща жена, чийто съпруг, Адолф Райнах, пада убит на бойното поле през 1917 г. Едит среща силата, която Христовият Кръст дава на носещите го с упование и любов. Пред подобна силна вяра, стъписаната атеистка се признава за победена. През есента на 1921 г. съвсем случайно, а вярата ни казва кой ръководи случайните неща, в ръцете ѝ попада автобиографията на света Тереза Авилска. Едит я прочита на един дъх. Светицата от Авила ѝ открива пътя към Бога, към вярата, към себеотдаването. На 1 януари 1922 г. приема тайнствата Кръщение, Евхаристия и Миропомазание. От този ден заживява с мечтата да продължи да живее вече като кармитка под знака на Светия Кръст. През 1930 година прекрачва прага на Кармилската обител в град Кьолн, а година по-късно Едит е вече Тереза-Бенедикта на Светия Кръст. Поради гоненията на евреите в Германия, прехвърлена е в Холандия. След окупация

та на тази страна от Вермахта, всички евреи са депортирани, вкл. и сестра Тереза-Бенедикта. На 9 август 1942 година, наедно с хиляди съотсънародници, обект на нейното християнско братолюбие в сублимните часове на живота им, Едит Щайн загива в един от крематориумите на концлагера Освиенцим.

Нацистките палачи с човеконенавистната си идеология смятаха, че ще унищожат еврейския народ и не само него. Свидетели сме на обратното: палачите и идеологията им бяха заклеямени и изчезнаха от лицето на земята, а "душите на праведните са в Божия ръка и мъка няма да ги докосне. В очите на неразумните те минаваха за умрели и краят им се считаше за погибел и заминаването им от нас - унищожение. Но те си пребъдват в мир", утешава ни мъдрият цар Соломон./3,1-3/

В биографията на Едит Щайн има много интересни "неща". Ще се опитам да задържа вниманието ви върху онези "неща", които биха съдействали за нашето духовно израстване. Веднага трябва да подчертая и то като основно в изразеното намерение, действието на Свети Дух. Светата Майка църква ежедневно ни подканва да свидетелстваме за нашата вяра в Свети Дух Господ Животворящ. Извън това особено през тази нему посветена подготвителна за третото хилядолетие година, ние го призоваваме по-усърдно: "Дойди Душе Свети и ще обновиш лицето на земята - Veni Sancte Spiritus et renovabis faciem ^{terram}"/Пс.130,30/

Ако в Стария Завет, Бог, Творец на небето и на земята, свърши до седмия ден своите дела и в седмия ден си почива /Битие 2,2/, то в Новия Завет никъде не е упоменато, че след Петдесетница, Свети Дух си е починал. Точно обратното! Той заработи най-усилено. И ето вече двадесет века той работи NON STOP и така до скончанието на света. Нежен градинар, той отглежда най-красивите цветя в градината на Католическата църква; безстрашен кормчия, той води Петровия кораб през бури и го пази от нападенията на пиратите; добър пастир, той денонощно ^{с пастир} ~~църковната~~ ^{с пастир} кошара от въщите; велик ваятел, той обработва с любов гранита, за да извае за Църквата поредната излязна творба; буден пазач на пристанищния маяк, той поддържа светлината, която сочи на моряка спасителния бряг. ^{Той играе в живота на Църквата и в частност в живота на кармилитката Тереза-Бенедикта на Светия Кръст.}

Позволих си тази интермедия, защото чрез нея, надявам се, подчертах ролята, която Свети Дух играе в живота на Църквата и в частност в живота на кармилитката Тереза-Бенедикта на Светия Кръст.

Духовността на Тереза-Бенедикта на Светия Кръст е духовност на Кармилския орден. Изключително богата съкровищница е тази духовност. Заслуги за нейното оформяне, човешки погледнато, имат най-вече света Тереза Исусова и свети Иван Кръстни. Основните ^и елементи, а те са неразривно свързани помежду си, са пълното упование ^и на душата в Бога, молитвеното единение с Бога, съзерцанието като един от мощните дос-

тове на кармилската дейност, съвършената любов, откъсването от света, устната и умствена молитва, медитацията на Божието Слово. Нека се има предвид, че така изброените съставки на Кармилската духовност не бяха изредени по тяхната значимост. Всички те представляват една неделима съвкупност, изградена върху бедността и смирението. За Майка Тереза Авилска смирението е равнозначно на върховно достоинство. Тя пише: "Ако бях разбрала както сега, че един велик цар обитава в мъничкия дворец на моята душа, не бих го оставила ^{често} сам/толкова ~~дълго~~. Поне от време на време бих стояла при него и бих ~~му~~ се погрижила този мъничък дворец да бъде по-малко осквернен"/Път XXVIII,11/ И още: "Най-смирениите сред вас са най-съвършените", като дава следното обяснение: "Бог ни дава своите дарове без никаква заслуга от наша страна. И колкото повече се обогатяваме, поднавайки нашето недостойнство, толкова повече напредваме в истинското смирение."/Живот, X,4/

Казват, че Аристотел започвал деня с молитвата: "Noverim Te, noverim me !"/Да те опозная, да се опозная/ Това не е молитва, а вик на вродения у човека стремеж към опознаване на този, който единствен може да задоволи човешкия интелект, жадуващ да разгадае Неразгадаемия. Това "Noverim Te, noverim me " едва под светлината на Евангелието получи истинското си съдържание. Отхвърлено е познанието заради самото познание. Християнската религия прие познанието като път към Любовта. Ето защо кармилитката ще възкликне: "Търся те, за да те обичам!"

Едит Щайн търсеше истината чрез построяването на логически умозаключения. Един интелектуалец от ранга на Едит Щайн е винаги облаван от желанието да стигне до истината. Тя обаче не може да бъде открита извън религията. И наистина, едва след прочитането на автобиографията на света Тереза Исусова от Авила, Едит възторжено ще се провикне: "Ето истината!" И честно ще поеме по пътя, който да я отведе до познанието на Истината, която е Любов. След години, когато ще приеме монашеското одеяние на Кармилския орден, Едит Щайн ще напише: "Бог е истината. Който търси истината, съзнателно или несъзнателно, търси Бога!"

Евъ Второто си послание до Коринтяните, апостол Павел пише: "Nil habentes et omnia possedentes !"/Нямаме нищо, а всичко притежаваме/2 Кор.6,10/ Това признание на апостола е едно от съществените съставки на духовността на дъщерите на голямата испанска мистичка. Бедността, отказът от притежа~~ване~~ на земни блага, е площадката, от която най-лесно се отлита към върха, към отдаване без остатък в обятията на Небесния Отец. В случая "Всичко" е с главна буква, защото този, който притежава Бога, притежава всичко. И света Тереза ще повтаря: "Само Бог ни е достатъчен!" Да, само Бог ни е достатъчен,

за да прекосим безпрепятствено тази долина на сълзи. Щом като само Бог е достатъчен, тогава всичко останало е ненужно. Ето защо по съвета на света Тереза Исусова, кармилитката трябва да се освободи от всичко, което спъва пълното ѝ единение с Бога, от всичко, което е пречка за безпрекословното ѝ упование в неговата милосърдна любов. Така се осъществява най-интимната връзка между Бога и неговата избраница, най-сърдечният диалог между двамата влюбени - Бог и богопосветената душа.

Уединена, отхвърлила от себе си влечението към земните блага, но по детски щастлива, смирена, но съзнаваща величието на душата си, влюбена, но в Христа, приела "бедността по дух, която е благо, което съдържа в себе си всички блага на този свят" /Път, II, 5/, кармилитката живее единствено за своя Божествен Жених, живее ~~в християнската~~ скрита за света в манастир, който "е рай - ако въобще може да съществува рай на земята", както казва Тереза Авилска а на своите сестри. /Път, XIII, 7/

Голяма част от денонощието, кармилитката посвещава на молитвата. За напредъка в духовния живот необходими са и устната и умствената молитви. "Молитвата е търсене на Бога, а също и откриване на Бога, казва папа Йоан-Павел II. Чрез молитвата Бог се открива преди всичко като Любов, ...която приканва към упование". /Да прекрачаш прага, №3/ Устремена към Бога, жадуваща за неговата ласка, кармилитката коленичи пред Светата дарохранителница и с любовна въздишка мълви словата на псалмописеца Давид: "Колко са мили твоите жилища, Господи на силите! Колкото душата ми и чезне за Господните двори!" /Пс. 83/ Майка Тереза Авилска от своя страна я съветва преди всичко да се обръща към Невесния Отец с Господната молитва. Коментарът, който тя прави на тази молитва и който намираме в "Път към съвършенството" ни удивлява с необоримата си логика. И тъй бихме могли да кажем, че молитвата е най-калоричната храна за душата, търсеща и откриваща Бога. ~~Ето нейната~~ ^{Тереза}

Любовта към Бога е неделима от любовта към ближния. Тази е първата Божия заповед. Откъсната от света, непозната за света, скрита зад стените на Кармилската обител, кармилитката се грижи за своя ближен, чрез най-мощното средство, поверено ѝ от монахинското призвание - молитвата. Още в Стария Завет, Юдит се обръща към народа с думите: "От нас зависи техният живот", т.е. на братята ни /8, 24/ И в този смисъл Едит Щайн пише: "Мисля, че колкото повече някой е отдаден на Бога, толкова повече в известен смисъл трябва "да излезе от себе си", за да проникне в света и да внесе в него Божествения живот". В живота на всеки човек присъства страданието. То е прието по различен начин. За света то е зло, нещастие, проклятие. За христия-

нина страданието е евангелски лъч, който пробива мрака на безверие-
то, който разпръсва тъмата на отчаянието и който лъч светът не виж-
да. Съборните отци в посланието си до бедните и болните обясняват:
"Христос не премагна страданието, но и не пожела да открие изцяло
неговата тайна. Той го пое върху себе си и това е достатъчно да раз-
берем цялата му стойност." В случая за нас интерес представлява в
рамките на Кармилската духовност отношението на кармилитката към
страданието. За света Тереза Исусова, а нейното становище е опреде-
лящо при цялата свобода в ордена, страданието е път към самопозна-
нието. То пък от своя страна помага да се видят спънките, които от-
немат възможностите душата да бъде дворец на царя на вселената. При
подобно отношение към страданието, разбираем е изтръгнатият от дъл-
бините на сърцето ѝ вик: "Или да страдам, или да умра!" И като ехо
от този вик е молбата тъй нежна и тъй настоятелна на блажената Ели-
савета на Пресвета Троица: "Искам час по скоро да бъда твоя годеница.
Заедно с тебе искам да страдам и, за да те намеря, да умра!"... За
Тереза-Бенедикта на Светия Кръст доброволно приетото страдание озна-
чава едно по-пълноценно участие в Изкуплението чрез Кръста и принос
за вечното спасение на хората.

В Апостолическото послание "Salvifici doloris" /Изкупител-
ното страдание/ от 11 февруари 1984 г. папа Йоан-Павел II писа: "През
течение на векове, хората откриха, че в страданието се крие една
особена сила, която вътрешно доближава човека до Христа. На страда-
нието мнозина светци дължат своето превращение: между тях Франциск
от Асизи, Игнатий от Лойола и т.н. Така човек открива не само смисъ-
ла на страданието, като изкупление, но и става напълно нов човек."
В съчиненията и на света Тереза Авилска и на Едит Щайн и на много
други дъщери на Кармилския орден с възхита се удивляваме на готов-
ността им за саможертва и на свърхестествената им любов към Кръста.
В едно писмо Сестра Тереза-Бенедикта на Светия Кръст по следния на-
чин обяснява една от основните характеристики на Кармилската духов-
ност: "Желанието да споделиш Христовото страдание и да съдействаш по
този начин на изкупителното му дело е особено призвание... Ние сме
членове на Мистичното тяло на Христа, който живее в своите членове
и страда в тях. Страданието, понесено в единение с Господа, е него-
во страдание, вписано във великото дело на Изкуплението, където да-
ва плод. Една от основните черти на всеки монашески живот и най-ве-
че на Кармилския е да ходатайства за грешниците чрез собственото си
страдание, без принуда и с радост и да съдейства за изкуплението на
човечеството." Това е част от писмо, подписано от Тереза-Бенедикта
на Светия Кръст.

Кръстът! знак на изкупителното страдание, но и на единствената

за християнина и за всеки човек надежда. Тази истина ни припомня Светата църква на Велики петък, когато с упование пее: "O Crux
ave spes unica !" /Приветстваме те, Кръсте, единствена наша надежда/ Именно на Кръста Едит Щайн дължи познанието на истината. Застанала пред вдовицата на Адолф Райнах, тя е завладяна от нейното упование в Божието милосърдие, което утешава и дава мир. Няколко месеца преди мъченическата си смърт тя ще признае: "Това бе първата ми среща с Кръста и с божествената сила, която той предава на носещите го. За първи път видях пред себе си по осезателен начин Църквата родена от изкупителното страдание на Христа, победил жлото на смъртта. И тогава моето безверие бе победено и тогава блесна Христос в тайната на Кръста."

За потвърждение на констатацията на свети Амвросий Медиолански, която вече цитирах, относно навременната намеса на Провидението в живота на Божия народ, може да послужи света Тереза Исусова. През XVI в. като резултат от атаките на Реформацията, основите на Църквата са разклатени. Европа е разделена, във Франция, Англия, Фландрия, Германия, Швейцария човешка кръв се пролива в името Господне. В Испания обаче една слаба жена, една кармилитка, която нарича себе си "дъщеря на Църквата", чрез реформата на Кармилския орден запазва целостта на Католическата вяра. Тя ясно съзнава, че истината, проповядвана от Католическата църква е застрашена, както от езическия Ренесанс, така и от Протестантската реформация. Лишена от възможността публично да защити истината чрез слово и действие, тя прибегва до молитвата и насърчава духовните си дъщери да се молят с нея: "В деня, когато вашите молитви, желания, умъртвявания и пост не са насочени към тази цел /т.е. да подпомагат защитниците на Църквата/, която съм ви поставила, знайте, че не вършите и не изпълнявате задълженията, за които Бог ви е призвал и събрал на това място." /Път, III, 10/ В тези думи на голямата светица откриваме както силата на молитвата, така и една от основните характеристики на Кармилската духовност. По повод на тези съдбовни за Католическата църква събития, в книгата си "Молитва за Църквата", Едит Щайн, която стъпка по стъпка следва наставницата си, Тереза Авилска, пише: "Тя гореше да работи за благо-то на Църквата. Този плам ѝ позволяваше да вижда ясно бедите и нуждите на своето време. Защото само този, който се отдава на Господа, е избран като инструмент, за да гради неговото царство. Бог единствен знае колко молитвата на света Тереза и на духовните ѝ дъщери допринесоха Испания да избегне застрашаващата я ерес и колко усилия вложи тя в горещите битки..."

Няма да поставя на изпитание нито човешката скромност, нито монахинското смирение, ако изкажа твърдото си убеждение, а то е и на

всички вас, че Католическата църква в България в голяма степен дължи своето оцеляване след мразовитата нощ на комунизма и на молитвите ~~и~~ и жертвите ^(Богослуженията) на душите от Кармилската света обител в София. Нали това е част от Кармилската духовност?

В енциклопедията "Christus" четем за света Тереза Авилска: "В историята на Църквата може би няма друга личност по-католическа от нея, освен свети Ириней Лионски. Който иска да опознае духа на католическото, нека прочете съчиненията на света Тереза." На смъртния си одър тя ще произнесе паметните думи: "Господи, безкрайно ти благодаря за благодатта да ме приемеш за дъщеря на твоята Църква и да умра като такава... Сега наистина съм дъщеря на Църквата..." Тези клетвени думи кармилитките и разбира се Едит Щайн приеха и продължават да съхраняват в сърцата си като ~~жест~~ завещание, за цял живот. И като проекция на това завещание е мисионерският дух като една от основните харизми на ордена. Чудно ли е тогава, че Малката света Тереза бе провъзгласена за всемирна покровителка на мисиите. А блажената Елисавета на Пресвета Троица ще възкликне: "Каква утеха е да даваш Бога на душите и душите - на Бога!"

През 1933 г. настъплението на хитлеризма срещу Католическата църква предизвиква у Едит Щайн, ученичката на Майка Тереза Исусова, силна тревога. Тя вярва в духовната сила на Римския първосвещеник и му изпраща подробно изложение за положението в страната и за грозящите Католическата църква опасности. Същевременно като "дъщеря на Църквата", Едит моли Светия Отец даzakлейми нацистката идеология. И наистина през месец март 1937 г. папа Пий XI публикува прочутата енциклика "Mit brennender Sorge" /С параца болка/. Тя е адресирана до световната общност и предимно до германския народ и затова е написана на немски. Енцикликата е първата официална присъда над нацизма, произнесена от тъй висшето място и то във време, когато Великите сили трепереваха пред налудничавия Фюрер.

Отношението и загрижеността за съдбата на Църквата ^(от страна) и на света Тереза Исусова и на Тереза-Бенедикта на Светия Кръст са пример за нас, които без притеснение и страх сме длъжни да се включим в редиците на защитниците на правата на Бога и на Католическата църква.

С изложеното до тук, макар и доста бегло, защото тези са възможностите ми, направих опит, дано да е бил сполучлив, да проникна в неизчерпаемата съкровищница на Кармилската духовност. В нея надникнахме посредством моменти ^(както) от живота, ~~жизната~~ на света Тереза Исусова и на Едит Щайн, така и посредством на част от техните писания. Не се съмнявам, че поводи, подобен на настоящия не ще липсват.

И преди да завърша беседата си, позволявам си да задържа вниманието ви върху един уникален факт в живота на Църквата. Сред множе-

ството църковноучители мъже, изпъкват образите на три жени, като две от тях принадлежат на ордена на Пресвета Богородица Кармилска: света Тереза Исусова от Авила и света Тереза на Младенеца Исус от Лизьо. Уникален факт, но и многозначителен! Той е неоспоримо доказателство за възможностите, които Кармилската духовност осигурява на кармилитката в известен смисъл да открийне вратите на "Светая светих." И нещо твърде парадоксално: и двете не са видели що е то Богословски факултет, където се получават титли и научни степени от именити богослови, сред които дано "заслужим... да се намерят мнозина, които да притежават качества, необходими за изпълнение на тяхната мисия", както се моли испанската светица. /Път, III, 5/ Богословският факултет обаче и на двете Терези е Кармилската света обител, учебната им зала - манастирският параклис, учебниците им - Христовото Евангелие и Светото правило, а професор по Богословие и философия - лично Свети Дух, Просветител, Господ животворящ. Ето защо не бива да ни смущава фактът че света Тереза на Младенеца Исус, чиято автобиография е преведена на повече от 60 езика, има повече читатели от Бернард Клервоски или Алфонс Лигурски и двамата именити църковни учители. Ще отбележа, че техните богословски съчинения, писани през XII и XVIII в. не са загубили своята актуалност и затова многократно цитирани в последния Катехизис на Католическата църква. Непретенциозната Малка Тереза обаче грабва сърцето и след това прониква в ума, т.е. действа по формулата именно на свети Бернард Клервоски: "Бярав, за да разбирам". И в това се крие силата на нейното богословие. "Моята мисия е да дам моя молитва път на душите, за да обичат Бога, както аз го обичам!"

И още нещо! Благодарение на Кармилската духовност, почти двадесет години преди II Вселенски Ватикански събор, Едит Щайн, сестра Тереза-Бенедикта на Светия Кръст, написа в чернова част от Съборната декларация "Mostra Aetate", отнасяща се до еврейския народ, Богоизбрания Израил. Предлагам ви част от нейно писмо, писано след смъртта на майка ѝ, напълно в духа на Събора: "Майка ми запази вярата си до края. Но тъй като вярата ѝ, упованието ѝ в нейния Бог, бяха неизменни от най-ранното ѝ детство до нейната кончина на 87 години и тъй като те бяха единствените неща, останали живи в нея на смъртния ѝ час, аз съм убедена, че тя намери един твърде благосклонен съдия и че тя е моята най-сигурна опора..."

И още в духа на поученията ^{на} Събора: "Чрез Кръста разбрах съдбата на Богоизбрания народ... С положителност днес разбирам по-добре значението да бъдеш венчана за Господа в знака на Кръста. Но пълното му разбиране никога не ще бъде постигнато, защото е една тайна."

"Скъпа майка, моля ви, разрешете ми да ^{себе си} поднеса на Исусовото Сърце

като изкупителна жертва за един истински мир, за рухването на царството на Антихриста и ако е възможно, без нова световна война и нека един нов световен ред се възцари!"

Едит Щайн - име, което винаги ще произнасяме с уважение, заради смелостта да не се отклони от вече откритата Истина.

Едит Щайн - име припорец в битката за тържеството, окончателно и безвъзвратно, на Христовото царство тук на земята.

Сестра Тереза-Бенедикта на Светия Кръст, СВЕТИЦАТА, чието застъпничество пред Божествения ѝ Жених все по-често ще търсим по пътя към Вечната Истина.

Сестра Тереза-Бенедикта, на Светия Кръст, СВЕТИЦАТА, която все по-настоятелно ще призоваваме, щото Голготският Кръст, знак на безмерната Христова любов, да загаси всяка човешка омраза, та братолюбие и мирът да зацаруват в света.

+++++

София, 10 октомври 1998 г.

Забележка: 1. Кръст е ценов дарен на
наша Благослава

2. Точният от Отец Благослава
Венгелов за ксенофобията